

CSIBÉSZKE KALANDJAI

RÉSZLET

1. jelenet

Kora reggeli madárhangok. Csibészke ásít egy nagyot.

MANKA *(halkan)* Jó reggelt, Csibészke!

CSIBÉSZKE Jó reggelt, anya! De ugye még nem kelt fel a Nap?

MANKA Még nem. És apa sem, szóval halkabban!

CSIBÉSZKE *(halkabban, de izgatottan)* Végre láthatom, hogyan ragyog fel a Napsugárgyűrűd!

MANKA Gyere, menjünk ki a barlang elé!

Ajtónyitás hang, a madarak hangosabbak, avar és gally ropogás.

CSIBÉSZKE És tényleg napsugárból fonta az apa a gyűrűdet?

MANKA Bizony ám!

CSIBÉSZKE És hogyhogy nektek adta a Napocska a sugarát?

MANKA Úgy, hogy jó szíve van. Most figyelj! Mindjárt felér az ég tetejére!

A Nap emelkedését zene illusztrálja.

CSIBÉSZKE Felkelt!

MANKA Én pedig a fény felé tartom a gyűrűmet és...

Manka ujján elkezd világítani a napsugárgyűrű, csilingelő hangja van.

CSIBÉSZKE Hű! Nem is olyan rossz korán kelni, Anya.

MANKA Ugye? És már apát is felkelthetjük! *(kiált)* Gyere segíteni, Rumcájsz! Teregetünk!

2. jelenet

RUMCÁJSZ *(a barlangból jön a hangja)* Teringettét. Már ennyi az idő? *(ásít, morog)* Hogy még egy zsványosat sem lehet nyújtózkodni reggel...

MANKA Ki mondta, hogy nem lehet? Az még pont belefér.

Jajtündér érkezik.

JAJTÜNDÉR Jaj reggelt! Jaj reggelt!

MANKA Mi a baj, Jajtündér?

JAJTÜNDÉR Jaj nekem, az a lökött Villámka olyan vihart csapott az éjjel, hogy elszakította a pruszlikomat.

Csibészke nevet.

CSIBÉSZKE *(mintha tüsszentene)* Pruszkli? *(nevetve)* Anya, mi az a pruszkli?

MANKA Pruszklik. Ingecske, amit te is viselsz. Csak a tündéreké olyan könnyű, mint egy pille.

JAJTÜNDÉR *(kétségbeesve)* Elszakadt a pruszlikom... Elszakadt a pruszlikom...

CSIBÉSZKE *(nagyon tetszik neki ez a szó, mintha tüsszentene)* Pruszkli!

MANKA Rég megvárhattad volna nyafogás helyett, Jajtündér...

JAJTÜNDÉR Ki? Én? Hogy bírnék én el egy acéltűt?

MANKA Ez a pókháló pont jó lesz nekünk a tübe... *(leszakítja, húr pengetés hangja)* Add ide az inget, megpróbálom helyrehozni.

JAJTÜNDÉR Tessék! De óvatosan!

MANKA Rossz hírem van, Jajtündér. Ezt már nem lehet megvarni.

JAJTÜNDÉR Jaj!

MANKA Neked adnám az egyik ingemet, de azok vászonból vannak.

JAJTÜNDÉR Csak vásznat ne! Az engem úgy szúr, mintha tövisből lenne.

CSIBÉSZKE Anya, az én ingem is vászonból van?

MANKA Igen.

CSIBÉSZKEK Akkor engem miért nem szúrnak a tövisek?

RUMCÁJSZ kilép a barlangból, léptek hangja, majd megszólal.

RUMCÁJSZ Zsiványokra nem támadnak a tövisek. De azért, ha rózsát szedsz édesanyádnak, ne a tövisnél fogd meg.

Rövid csend.

RUMCÁJSZ Na mi az, miért hallgattatok el?

Rövid csend.

RUMCÁJSZ Miért néztek így rám? Sárkány tojt a fejemre?

MANKA Hogy nézel ki, Rumcájsz? Mekkoraát nőtt a szakállad meg a torzonborz hajad az éjszaka? Nem lehet, hogy álmodban árvalányhaját ettél?

RUMCÁJSZ De! Most, hogy így mondod, Mankám, ezt álmodtam az éjjel.

JAJTÜNDÉR Jaj- jaj! Pedig az köztudottan megnöveszti a fejszőrzeteket!

MANKA Pismogi borbélyműhelye nyolckor nyit.

RUMCÁJSZ „Pismogi...” Csak ne pismogna annyit!

MANKA Jobb, ha már most elindulsz hozzá.

RUMCÁJSZ Nem maradhatok így?

MANKA Nem.

RUMCÁJSZ Akkor ki megy el a városba a Rőföshoz?

CSIBÉSZKE Majd én! De ki az a Rőfös?

RUMCÁJSZ Hát a Rőfmérő, aki rőffel méri az anyagot, amiből a pruszlik készül.

CSIBÉSZKE *(még mindig nem érti)* Rőffel?

RUMCÁJSZ Olyan ember, aki fenn hordja az orrát, meg fogod ismerni.

MANKA Ott van az üzlete a marcipán bolt mellett.

CSIBÉSZKE Tudom már!

RUMCÁJSZ Kérj tőle valami tündérnek való pruszlikot, nehogy megfázzon szegény Jajtündér.

JAJTÜNDÉR Nehogy!

RUMCÁJSZ Ezt a drágakövet meg add oda neki az ingért, nálunk úgyis csak a helyet lopja a barlangban.